

[Hans Knudsen.]

lede skattereform i gang i det nedsatte udvalg, og selvom det ærede medlem hr. Poul Møller i dag siger, at han mener, der vil gå både år og dag, inden dette arbejde bliver fuldført, så er det dog kun et spørgsmål om, med hvor stor iver og interesse man går i gang med dette arbejde. Jeg håber på, at det arbejde, der nu er i gang, skulle kunne give resultater allerede i indeværende samling. Hvis de partier, der er repræsenteret i udvalget, har den samme vilje, som mit parti har, til at få et positivt resultat ud af skattereformarbejdet, skulle der også være de bedste muligheder for, at vi i løbet af ikke så lang tid kunne finde frem til en løsning på problemet om en bedre beskatningsform for de stigende indkomster.

Anders Andersen: Det er vist sådan, at man faktisk fra alle sider i denne sal anerkender eksistensen af det problem, det foreliggende lovforslag tager sigte på, dette, at en enkelt skatteyder, som et år har haft en ekstra indtægt, får virkningerne at føle af den progressive skala, vi har i vor skattelovgivning; vi erkender alle sammen problemets eksistens. Nu henviser den højtærede finansminister til, at han i sit reformforslag netop har søgt at løse dette problem gennem afskaffelse af skattefradragretten. Vi har tidligere her i tinget gang på gang givet udtryk for, at der er et flertal imod dette forslag. Man har henstillet til finansministeren om at omarbejde sit forslag, men det er jo i hvert fald indtil nu ikke sket. Vi fra vor side har også forsøgt at finde frem til en løsning af dette problem og har indenfor andre områder af vor skattelovgivning opnået, at der blev taget hensyn til vort ønske om en indkomstudligning; det er sket med hensyn til varebeholdninger og lagerbeholdninger. Jeg kan også nævne, at den højtærede finansminister i sit eget reformforslags § 17 netop tager hensyn til muligheden af en negativ indkomst, idet en sådan negativ

indkomst skal kunne bringes til fradrag i den skattepligtige indkomst i de kommende skatteår.

Her drejer det sig ikke om en negativ indkomst, men om en positiv, stigende indkomst, og det må da være naturligt og rimeligt, at vi for sådanne indkomsters vedkommende søger at finde frem til regler, som kan give et mere reelt grundlag for afgørelsen af sådanne sager.

Jeg kunne ikke lade være med at lægge mærke til, at det ærede medlem hr. Hans Knudsen i sin tale ligesom gav udtryk for bekymring over, at skatteyderne, hvis dette forslag blev ophøjet til lov, skulle komme til at forudbetale for store skattebeløb. Jeg nærer ikke den samme bekymring, tværtimod, jeg nærer snarere den bekymring, at altfor få skatteydere vil drage nytte af en sådan lovs bestemmelser.

Jeg skal ikke gå i dybden med en diskussion om de eksempler, den højtærede finansminister har draget frem. Jeg tror, det altsammen er ting, der egner sig bedre til en grundig behandling i udvalget. Men den højtærede finansminister kan heller ikke benægte, at der i de eksempler, der er opstillet i bemærkningerne til lovforslaget, alligevel er ligesom en indkomstudjævning; det er, ligesom man skærer toppen af progressionen.

Jeg kan forøvrigt heller ikke forstå det ærede medlem hr. Hans Knudsen, når han taler om en skatteyder, der ved overarbejde el. lign. har skaffet sig en større indtægt, men som samtidig pådrager sig større udgifter, hvorved han ikke bliver i stand til at forudbetale skat af denne ekstraintægt. Det ærede medlem må nemlig selv være klar over, at i så fald får skatteyderen netop den forhøjede skat det næste år, hvor han har den mindre indtægt, og så vil vanskelighederne forøges for en sådan skatteyder. Hvis skatteyderen i det pågældende indkomstår sørger for at forudbetale en del af skatten for sin ekstraintægt, vil han ikke blive stillet i den ugunstige situation, som han ellers vil blive i det kommende skatteår.